

Ferðafrágreiðing

1. partur

Londondagar á Thames ánni

Vit fóru av Havnini við Norrønu til London tann 4. apríl kl. 11.00 og á túrinum skrivaði eg dagbók. Eisini tók eg myndir við einum myndatóli sum er keypt í St. Pætursborg í Russlandi fyri nøkrum árum síðani, tó ikki russiskt myndatól.

Havi valt at seta tekstin upp sum dagbók og ikki greina hann sundur í stubbar, og so seta myndir við, sum hava nakað við tekstin at gera

ORÐ:
ÓLAVUR í BEITI
MYNDIR:
HERALVUR JACOBSEN

4. apríl

Veðrið var einki serligt, tá ið Norrøna komin leys av Nólsoynni, og skiparin lovaði heldur ikki betri veður, fyrr enn út á kvøldi, segði hann í hátalaranum.

5. apríl

Veðrið var keðiligt síðstu nátt. Vindur inn á bakborðsbógvið stórar aldur og tá Norrøna setti, gav tað ristingar gjøgnum alt skipið. Fleiri hava sovið lítið seinastu nátt, ja onkur hevði verið uppi alla náttina, skiltist, av bangils, men út á fyrrapartin batnaði veðrið munandi, so við morgunmatarborðið á matstovuni har frammi í morgun, var fitt av fólki, og hýrurin var góður eftir eina heldur tramputa nátt, tað má sigast.

Í gjárkvøldið var vísur filmur á Viking Club, Breakdown, og tá ið hann var liðugur um 22-tíðina, fóru Robert & Vinmenn at undirhalda, og seinni komu so Rasmus & Vinmenn. Eisini er Fuglafjarðar manskór við á ferðini, og seint í gjárkvøldið sang onkur av teimum Belman-vísur. Tá ið farið var um miðnát vóru ikki minni enn tveir føðingardagar kunngjørdir og annar var 90-ára føðingardagur. Í morgun klokkan 7 var sungið fyri hesum serliga føðingardagsbarni, og tað má

sigast at vera sjáltsamt og eisini undrunarvert.

Vit sigldu gjøgnum Pentland Firth í nátt og tá var nógvur vindur. Í Pentland Firth rekur rættiliga hart. Tá ið harðast rekur upp í 15 mfl, sum er av tí mesta í heiminum, greiddi stýrimaðurin Meinhard frá. Tá ið vit so dragaðu oman eftir út fyri Peterhead var vindur upp í 22 metrar pr. sekund.

Skipari á ferðini er Jógvan í Dávastovu. Johnny B. Hansen, PR-stjóri á Smyril Line, vísti okkum runt á brúnni nú klokkan 13.00. Síðan spældi Tvøroyrar Hornorkestur nakrar fosturlandsangir við Informationina, og í kvøld verður filmur vísur um London. Annars skuldi bjargingaroynd vera klokkan 10 í morgun, men hon varð avlýst orsaka av

veðrinum. Bjargingaroyndin er nú sett at vera klokkan 15.00. Hon skuldi annars verða í gjár, men tá var ikki hugsingur um at hava nakra bjargingaroynd.

Veðrið hevur verið gott allan seinnapartin, og klokkan 15 var so bjargingaroyndin, men sjálvandi var hetta bert ein frágreiðing um, hvussu gerast skal, um nú eldur kemur í ella um

Norrøna verður togað niðan til HMS Belfast, sum var í drift undir seinna heimsbardaga og í Korea-krignum. Í 1965 gjørdist herskipið museum. HMS Belfast er 187 metrar

Millum London Bridge og Tower Bridge liggja herskipið HMS Belfast og Norrøna. Eitt frálíkt stað at liggja hjá Norrønu

3 ára gamli Jákup var eisini við á túrinum og hann hugnaði sær óført

afur, gamla, og vit flentu sum óvitar.

6. apríl

Klokkan 10 lógu vit uttan á gamla herskipinum HMS Belfast, sum var eitt tað skjótasta herskipið hjá bretum undir seinna heimsbardaga. Tað gekk gott at sigla upp Thames ánni. Vit finga loðs umboð klokkan 04 og áðrenn Norrøna legði á herskipinum, vendi hon og sigldi eftir reyv. Ein togari skipaði fyri hesum, so tað gekk skjótt at venda Norrønu.

Nú verður bíða eftir bretska tollmyndugleikunum, so vit fáa pass og sleppa í land. Annars verður rundtúrur, sightseeing, klokkan 14.30. Nú klokkan er 10.50 verður sagt í hátalaranum, at vit fáa shore-pass. Tað er ætlanin at sleppa í land og spáka sær ein túr niðan í býin. Alt liggur uttan um her, London Tower er bert nakrar fíðar kilometrar hiðani, har vit kunnu fáa undirgrundstokini, sum er skjótt at ferðast runt við. Eg havi onga føling av, hvussu tað verður í kvøld, men eg hugsar mæ at farið verður í býin at hyggja eftir bæði einum og øðrum og kanska keypa sær okkurt eisini.

Í gjárkvøldi vóru vit aftur og hoyrdu Rasmus og Robert og Vinmenn og tað var sera skemtiligt. Teir eru finir

og hermdu eftir bæði einum norðingi og hvalbingi sum komu slíka ferð til Londons, og eisni varð hermt eftir einum vágamanni og sungin var ein vágasangur um Gásadals-tunnilin. Havi ætlanir um at biðja Rasmus lata meg fáa sangin ella vísuna, so hann verður alment prentaður til áminning nú upp undir valstríðið. (Tað er Robert, sum hevur yrkt vísuna fyri árum síðani, og eg havi ikki fingið hana, tíverri).

Viðvíkjandi veðrinum er at siga, at her skínur sólín og tað er turt. Nakað heitari enn í Føroyum, haldi eg, men ikki nakar stóður munur.

7. apríl, týsdagur

London sveyur og fólkið sveyur umboð á Norrønu. Klokkan er 6.35 og eg havi leitað mær upp á kafeteria at skriva hesar reglur. Bert vaktarmaðurin var at siggja, hann stóð við ávaringartólinum ella vaktartólinum, hvat hann kallar hetta og gjørdi eitt ella annað. Spurdi hann, um nakað kaffi var at fáa nakrastaðni.

– Jú, tað helt hann. Bæð meg so fara upp í messuna at vita, og har gekk ein kvinna og ruddaði, so fríntlig og blíð. Kaffi var ovikið av og on spurdi, um eg brúkti úti.

– Nei, hvítt kaffi, segði eg. – Væl bekomin, rópti hon aftaná mær, tá ið eg var far-

bumbuhóttan verður í London, t.d. frá Green Peace. Bátur varð so loraður út á skipssíðuna, so vit sóu hvat var í honum. Hesin báturin tók eini 60 ferðafólk. Og greitt var sjálvandi eisini frá, hvat gjørt verður, um onkur dettur fyri bord. Tá er tað uppgávan hjá manningini at fáa hendur aftur á viðkomandi, sum kemur soleiðis fyri.

Gloymdi kanska at siga, at tað tekur um 6 tímar at sigla niðan Thames ánni. Tá verður ikki siglt við nógvum ferð, men hetta fari eg at skriva nærri um, tá ið vit eru komin so langt.

Tað er ótrúlig broyting hend nú síðan veðrið batnaði. Øll eru so glað og tósingarsom, og nú síggi eg fólki sum eg ikki visti eru við á túrinum. Ein segði við eina damu seinnapartin sum vit sóu á kafeteria og finga okkum ein kaffimunn:

– Ná, ert tú við?

– Ja, eg eri júst komin umboð!

Hon dugði eisini at svara